(299) ... Пятниця, 4. липня 1941. Ціна 30 сот.

# КРАКІВСЬКІ ВІСТІ

щоденник, виходить кожного дня, крім неділь і свят

АДМІНІСТРАЦІЯ: Краків, Райхсштрассе 34. Тел. 230-39
РЕДАКЦІЯ: Краків, Ожешкової 7. — Тел. 104-81

„Krakauer Nachrichten" — Tageszeitung.
Administration: Reichsstrasse 34.
Schriftleitung: Orzeszkowagasse 7.

ПЕРЕДПЛАТА в краю і за кордоном: місячно . . . . . . 6 зол.
Курс 1 нім. марки = 2 зол., 5 чеських корон = 1 зол., 5 слов. кор. = 1 зол.

# Наступ на всьому фронті від Ледоватого океану до Чорного моря

## Похід у напрямі Дністра. — Большевики відступають на всьому фронті. -- Погоня за ворогом на півн. Сході

ГОЛОВНА КВАТИРА ВОЖДА, 4. 7. — Головне Командування Німецьких Збройних Сил подає:

ПЛЕЧЕ ОБ ПЛЕЧЕ НІМЕЦЬКІ Й РУМУНСЬКІ ВІДДІЛИ, ЩО ВИЙШЛИ ІЗ ПІВНІЧНОЇ МОЛДАВІЇ, ВЧОРА ПЕРЕЙШЛИ ПРУТ І ПРОДОВЖУЮТЬ ПОХІД У НАПРЯМІ ДНІСТРА. ТАКИМ ЧИНОМ ОБЄДНАНІ АРМІЇ ПОЧАЛИ НАСТУП НА ВСІЙ ШИРИНІ ФРОНТУ МІЖ ЧОРНИМ І ПІВНІЧНИМ ЛЕДОВАТИМ МОРЕМ.

Досі совітське командування в очевидний спосіб намагалося спинити поблизу кордону німецький удар, щоби почати власну атаку. Тепер спротив совітської армії ЗЛОМАНИЙ. На всьому фронті можна бачити, що ВОРОГ ВІДСТУПАЄ.

ЖАХЛИВИЙ БІЙ, що лютував на схід від Білостоку, в основі вже закінчений. Як про це говорило надзвичайне повідомлення, наслідки цього бою мають СВІТОВЕ ЗНАЧІННЯ. Німці знищили там БАГАТО СТРІЛЕЦЬКИХ, КАВАЛЕРІЙСЬКИХ І ПАНЦИРНИХ ДИВІЗІЙ СОВІТСЬКИХ ЗБРОЙНИХ СИЛ. У зразковій співпраці відділи німецького війська й летунства ЗДОГАНЯЮТЬ ворога.

У боротьбі проти Великої Британії німецьке летунство затопило останньої ночі один торговельний корабель містоти 5000 тон і збомбардувало портові уладження південно-східньої і південно-західньої Англії.

Над побережжям Каналу знову заломилися атаки британських боєвих літаків, які ворог намагався переводити вдень. Ворожі стежні машини супроводили боєві літаки. Ворог утратив там 15 ловецьких і 5 боєвих літаків. Німці втратили тільки один літак.

Останньої ночі ворог скинув у різних місцях північно-західньої Німеччини розривні й запальні бомби. Вони вбили й зранили декілька цивільних осіб. У Бремені й Ольденбурзі ворог поцілив мешкальні будинки. Німецькі нічні ловецькі літаки та протилетунська артилерія зістрілили 3 боєві британські літаки.

Боротьба проти британських кораблів, що довозять товари до Англії, також і в червні принесла очікувані великі успіхи. Воєнна фльота і летунство затопили 768.950 тон ворожого торговельного тонажу, при чому самі підводні човни затопили 417.450 тон. До того ще треба додати важкі втрати, які ворог потерпів від мін усякого роду. Крім того німецькі збройні сили поважно ушкодили таку велику кількість ворожих торговельних кораблів, що або взагалі, або на дуже довгий час не можна їх ужити для достав.

Також дуже вдатна була протилетунська оборона в боях проти британського летунства. Тільки між 26. 6. і 2. 7. німці зістрілили 109 британських літаків, а саме: 56 в летунських боях, 24 знищили нічні ловецькі машини, 22 протилетунська артилерія, 6 одиниці морської фльоти, один піхота. Крім того підчас перелету над зайнятими просторами зударилися 2 ворожі літаки й злетіли у вогні на землю.

У тому самому часі німці втратили підчас дій проти Великої Британії 12 літаків.

У боях на Сході особливо відзначилися команданти полків піхоти, полковники Бергер і Льомаер, майор Гес і поручник Башта з одного полку піхоти. Підчас боїв на Атлянтійському океані підводний човен під проводом поручника Попа досяг особливих успіхів.

—o—

# Італійські війська до боротьби з большевиками

РИМ, 4. 7. — У четвер передполуднем Дуче прийняв у Римі дефіляду одиниць італійських збройних сил, призначених до боротьби проти большевиків. Мусолінія супроводив німецький військовий відпоручник генерал-поручник фон Рінтелен.

Після паради Дуче промовив до вояків і вказав на значіння боротьби, яку Европа веде з большевизмом.

—o—

# За безпеку північних країн

ОСЛЬО, 4. 7. — З тієї нагоди, що в Норвегії організують легіон проти большевиків, визначні представники норвезького господарського життя видали таку відозву: „Ми, норвежці, маємо тепер нагоду почати плече об плече з німецькою армією і фінами боротьбу проти большевизму. Настала рішальна година для Норвегії. Мусимо обєднати всі сили нашого народу, щоби забезпечити північні країни від большевизму, що змагає до їх знищення".

—o—

## Дійсність і завдання

Ми ніяк не можемо усвідомити добре собі тієї дійсности, яку застанемо. Її треба переробити, нагнути до українських національних життєвих вимог. Нетрудно здати собі справу, що цей дійсний стан, який тепер існує на українських землях, не є витвором українських життєвих інтересів. Суперництво на засадах взаємної нетерпимости і виключности державних рацій Києва і Кремля витиснули свою печать на сучасному укладі господарських, суспільних і політичних сил української території. Зі своєрідних реальних умовин мусітиме вийти українська державна політика.

Правильна постанова української господарської політики мусить відповідати життєвим господарським інтересам нації. Вона з одного боку має бути виразником національного розвитку, з другого має цей розвиток обумовляти, його організувати та хоронити. Перед нею стане в цілий ріст завдання формувати економічні чинники, творити таку структуру господарського життя, так взаємно повязати елементи господарської діяльности, щоб нація могла як найкраще здійснювати свої цілі. Сьогодні в Україні повна руїна на всіх ділянках життя. Людина позбавлена майже всіх продуктів і хліборобського і промислового виробництва. Сама продукція відбувається накладом велитенських коштів капіталу і праці. Українська господарська політика мусітиме в першу чергу так зорганізувати продукцію і так наладнати виміну дібр, щоб у розмірно швидкому часі можна було заспокоїти людські і господарські потреби. Сьогодні життєва стопа в Україні в теперішніх умовинах совітської дійсности є страшенно низька. Тому ріст життєвої стопи до европейського рівня є першою господарською необхідністю. Проблема заможности обумовлює ріст культури в щоденному житті з усіма суспільними і політичними наслідками. І тому завдання та відповідальність перших ходів української господарської політики є доволі складні і нелегкі.

Україна — це край з багатими природними можливостями різноманітного господарського життя. Урожайна земля є основою розвитку інтенсивної хліборобської господарки з широким вахлярем управних культур. Зернові культури, пшеницею починаючи, а на таких технічних культурах, як бавовна і кавчуконоси кінчаючи — все те характеризує українське сільське господарство. З добрими умовинами хліборобства вяжуться також добрі перспективи розвитку тваринництва. Хліборобська господарка і тваринництво, наставлені в площині товарової продукції, являються основою промисловости, спертої на власній хліборобській сировині. Ішло б лише про те, щоб так наладнати процеси перерібки дібр, щоби ніколи не спинятися на продукції сировини чи лише півфабрикату. Йде про те, щоб господарський процес закінчувався найбільш досконалим фабрикатом

який не міг би вже підлягати дальшому процесові продукції. Сьогодні ця справа на українських землях поставлена в найбільш некорисний спосіб для України.

Вимоги, що стануть перед українською промисловою політикою, можна пояснити розмірами українського вугледобування і залізодобування та вимогам нашого інтересу. Сьогодні українська гірнича і залізоперерібна промисловість не числиться з інтересами української території. Нам усім відома роля, яку відограв і ще відограє український гірничий і промисловий (та хліборобський) терен у розвитку промислових осередків Петербурга, Москви, Уралу, Центральної Азії і Далекого Сходу. Перед українською промисловістю стануть завдання, звязані з механізацією українського хліборобства, будівництвом і устаткуванням фабрик, машинобудівельних підприємств, транспорту. Це все наставлене на перерібку української сировини на найбільш досконалі машини аж до найдрібніших предметів широкого вжитку включно. Українська промисловість мусить мати на меті в першій мірі заспокоїти людські потреби.

З проблемами господарського життя, культурної творчости, мілітарної безпеки, врешті звязку зі світом — тісно вяжеться проблема транспорту. Сьогоднішня залізнична сітка не відповідає тенденціям і інтересам України. Врешті Україна це Европа і її транспортова політика буде змагати до лучби з Европою всіми видами звязку з летунським включно. З проблемою морського транспорту вяжуться особливо завдання у розвитку українських пристаней, українсної фльоти. Реорганізація битих шляхів, що доповнюватимуть залізничний і водний транспорт, мала б на меті запевнити доступ у найдальшу закутину українського краю. Разом з комунікаційною сіткою та державними вимогами поступатиме будівництво і розвиток механізовних і моторизованих засобів льокомоції.

Є ще безліч інших ділянок господарської творчости, яких жде перебудова і переставлення на українські рейки. І так специфічні завдання стануть перед українською хемічною промисловістю передусім у звязку з підвишуванням видайности хліборобства з промислом, мілітарною безпекою держави. Належне переформування електрифікаційної справи мало б на меті через подешевіння енергії, відіграти одну з поважніших роль в українському господарстві.

Перед фінансовою політикою стане важке завдання: створити власну валюту, оперту на трівкому паритеті і ввести її на форум міжнародніх валютових нотувань, при тому створити і власну систему фінансування господарського життя, організуючи йому капітал в закладовому і оборотовому виді.

Господарська політика мусить також мати на приміті і справу міжнародньої товарової виміни наладнану і згармонізовану згідно з господарськими можливостями краю, а не інакше.

Великі завдання і велика праця чекає досвідних і работящих рук. Праці тієї буде без ліку, бо починати її треба буде з нового, від нових підстав.

**В. Литвиненко.**

# Фінляндія

## КРАЇНА СКЕЛЬ І КРИЦЕВИХ ЛЮДЕЙ.

Перше враження — краса зимових пейзажів, у... другій половині квітня. Скорий поїзд Турку — Гельсінки — гонить так шалено, як, здається ніде в Европі. Праворуч і ліворуч залізниці — горби і скелі вкриті сосновими лісами. Морозу майже нема, сонце навіть припікає, але сніг усюди в нерушеній зимовій красі. На стаціях гурти молоді з лещатами в руках.

Перше враження від людей — свобідна поведінка, відсутність, так би мовити, „нерівности". Лісовий робітник, з пилкою і сокирою, не знайшовши місця у вагоні третьої кляси — переходить у вагон другої, доплачує кондукторові різницю й сідає поруч старшин. Виймає часопис, обговорює із сусідами політичні новини.

На двірці в Гельсінках — купую серію совітських часописів. В Україні розцвили сади... А тут під вечір мороз починає добиратися до скіри.

В готелі „дивний звичай": міняти рушники щодня, а постіль що два дні. Ще дивніший звичай в ресторані гостинниці: в час обіду, посеред салі, накладають на столи перекусок із всякої всячини, — кому що подобається й скільки подобається — може підходити й набирати.

На вулицях забагато людей в однострoях. Вже другий рік — ціла нація перебуває в боєвій готовості. В шістьдесять разів численніший сусід-ворог, чигає на її незалежність. Це не загоєні рани недавньої війни, але досить глянути в обличчя кожного вояка, щоби переконатися, що нова нерівна боротьба — його не зламає. Учасники війни, в розмовах, з гордістю підкреслюють, що коли фінів згинуло тридцять тисяч — то ворог стратив коло трьохсот тисяч... Та для трьох і півміліонового народу Суомі — втрата була велика... Мужчини мусять дальше стояти на сторожі із зброєю в руках. На всіх ділянках праці в запіллі — їх заступає жінка. Частина жінок також в одностроях, — це підсобні військові відділи. У трамваях, кінах, ресторанах, крамницях, — працюють виключно жінки. Улюбленою темою гумористичних журналів — це карикатури, як у крамниці чи ресторані — жінок обслугове мужчина...

Здається, найбільше кохаються фіни в ножах і... квітах. Мистецько зроблений ніж у піхві — це прикраса не тільки мужеського пояса. Нерідко побачиш його на поясі по спортовому одягненої дівчини, — діти вихваляються один перед одним своїм „пуукко". До речі, про дітей. Про виховання майбутніх громадян — держава турбується не тільки в школі. На вакації, майже вся дітвора їде на державний кошт у табори, де її гартують на спортовців і патріотів. Треба бачити, з якою певністю себе і спокоєм переходять малі фіни і фінки вулицю між автами і трамваями...

Щодо квітів... Лежить на вулицях і площах зимовий сніг, не піддаючись вже весняному сонцеві... І на тих же хідниках і площах — численні столи з весняними і літніми квітами. Лілії й туліпани на тлі снігу... Квітка в петлиці футряної шкіряної куртки — і сувоpе обличчя фіна з ножем на поясі...

Країна Суомі має сувору природу. Народ Суомі — тверде обличчя. Фін гордий своєю суворою бідною батьківщиною. Він в усьому любить бути першим — в першу чергу для неї. Маленька Фінляндія успішно конкурувала в спорті з Америкою при усій величі її людських і матеріяльних ресурсів. Ба навіть першенство в жіночій красі — двічі підряд одержали жінки. Але... славний бігун Нурмі, що обігнав Америку — має у Гельсінках скромну крамницю спортового приладдя та одягу і думає, що його рекорд — це лише скромне виконання обовязку перед батьківщиною. Остання „міс Европа" — 20 травня закінчила гімназію.

28. травня. ми, із знайомим фінським журналістом, переїжджаючи через село, з якого вона походила, — одвідали „міс". Вибирала каміння, копаючи город свого батька, селянина. Була задоволена, горда, що своїм „скромним личком" — принесла світове першенство Фінляндії, але... на майбутнє — вибрала собі „карієру" сільської учительки...

У травні відбувся конкурс-марш між Швецією і Фінляндією. Автором його був шведський король. Ціль: перевірка справности й державної здисциплінованости обох народів. Умовини: добровільний марш на поклик уряду — 15 кільометрів за $2^1/_2$ години. А що шведів два рази більше ніж фінів — то на тисячу шведів мало відмашерувати пятьсот фінів. Шведські журналісти обрахоували, що виконає марш більше міліона шведів і коло $^1/_2$ міліона фінів. Були певні перемоги Швеції. І дійсно шведів відмашерувало дещо більше міліона, але фінів — більше півтора міліона...

Переїжджаючи в цей час автом аж на далеку північ, ми на всіх шляхах зустрічали групи й колони маршовиків. Машерувало все, від 80-літніх дідів і бабів — до 8-літніх дітей. Військо, школи, селяни, урядовці — скінчивши зайняття, робітники — вернувшись із праці. Всі відходили й приходили до контрольних станиць просто, по діловому. На поклик уряду йшли всі, не маючи в тому ніякої особистої користи. Той, що відмашерував, дотримавши часу — одержував лише простенький значок, за який мусів заплатити 5 марок. Таксамо просто, по діловому, відмашерував президент держави з усіми міністрами.

Загроза з боку червоної Москви — автоматично довела фінів до політичної едности. Надалі існують політичні партії; є й демократи, і націоналісти, але зникнула політична боротьба й сварки. Все обединалося під одним гаслом: Фінляндія, і тільки Фінляндія. Кожний на свойому місці працює під цим гаслом, відкидаючи набік другорядне. Мальовничі горби й скелі під Гельсінками, де відбуваються що-року 1-травневі маніфестації — в минулі роки неpаз були свідками бійок між націоналістами й комуністами та демократами. Минулого й цього року 1. травня було маніфестацією єдности фінського народу. Після нападу червоної Москви — не стало у Фінляндії комуністів. Вони перейшли в національний табор, відцуравшись, як національних зрадників тих, які поза кордонами служать дальше Кремлеві. В маніфестаціях цього року, поперед партійних, несено національний прапор, він повівав на найвищому горбі. Фінляндія й тільки Фінляндія...

Першого травня студенти й студентки одягають свої традиційні шапки з білими верхами. Чужинця дивує велика кількість „білих голов" серед публики. Країна Суомі на $3^1/_2$ міліона населення має шість високих шкіл... „Біла шапочка", що працює на полі чи городі свого батька — це зовсім не рідкість.

Майже кожний фін передплачує або купує газету. Друковане слово знайдете в найбіднішій хатці, в найглухішій місцевості. Тому маленька Фінляндія видає так багато часописів і гарних виглядом ілюстрованих журналів.

Майже кожний фін — член кооперативи. Найбільша кооператива „Еланто" має свої будинки, земельні маєтки, рибні промисли. Вона веде скромні їдальні й розкішні ресторани. В них дістанете все — крім алькоголю.

Поширене також кооперативне будування й купування будинків. В кількаповерхових камяницях живуть десятки родин робітників і службовців, із яких кожна є власником одного помешкання.

**Ю. Г-кий.**

## РУМУНІЯ Й БОЛГАРІЯ ВИЗНАЛИ НАНКІНСЬКИЙ УРЯД.

БУКАРЕШТ, 3. 7. — Румунія визнала „де юре" рівночасно з Німеччиною та Італією нанкінський уряд під проводом Ванчінвея.

Також Болгарія визнала нанкінський уряд.

**З голосів преси**

# СССР воює в обороні... культури

Вступна стаття у „Фелькішер Беобахтер" ч. 183 приносить вістку, що

„ленінградська Академія Наук звернулася із закликом, підписаним 42-ма її членами, до вчених усього світу. Той заклик стверджує, що „фашизм — це перманентна війна, це найгірший ворог культури й науки". Совітські вчені закликають „цілий науковий світ боронити світову культуру й міжнародню науку".

Коментуючи цю незвичайну відозву, автор статті пригадує, що 42 ленінградські академики — це большевики, що їх уряд „відкомандував" до Академії, не зважаючи на пасивний спротив її давніших членів, що стали жертвами безоглядної чистки.

„Ще гірша доля стрінула Українську Академію Наук, якої членів обвинувачувано в шпигунстві й багатьох засуджено на смерть.

Десятки совітських учених страчено або живцем поховано в льохах НКВД під закидом саботажів, контрреволюції й шкідництва. Цілі наукові установи вилюднилися. Залишилися хіба лиш большевицькі псевдонауковці або рештки заляканих давніх учених, що тремтять за своє життя і служать як декорація большевицьких культурних осягів. Це вистарчає для оцінки відозви большевицької „академії".

Стаття кінчиться заввагами на тему релігійних переслідувань у звязку з богослуженнями за перемогу СССР, до яких большевики змушують духовенство.

# У здобутому Бересті

Воєнний звітодавець Т. Шенк описує в ч. 300 „Берлінер Берзен Цайтунг" враження з Берестя. У цитаделі твердині боронеться ціла большевицька дивізія й не хоче піддатися.

„Наші парляментарі, що пояснювали ворогові, наскільки та оборона безнадійна й безумна, нічого не вдіяли. Большевицькому воякові невідомі засади модерної війни — його переконали, що полонений не може сподіватись від німців пощади.

Вночі йдуть вуличні бої з партизанами, вдень лунають стріли з дахів, вікон, дверей. Кожний цивіль, якого стрічаємо, кожна жінка, яка здоровить вас приязно, може за хвилину сховатися в лябіринті вузьких вуличок, витягнути кріс і стріляти до нас.

Вони стріляють до нас — стріляють ще й нині, дарма, що місто від трьох днів у наших руках".

Накінець описує воєнний кореспондент берестейську вязницю, де НКВД тримало 5.000 вязнів. У 6-особових келіях сиділо по 32 особи...

# На двох стільцях

**БРИТІЙСЬКА ПОЛІТИКА НА РОЗПУТТІ. — МІЖ ЖИДАМИ Й АРАБАМИ.**

„Кракавер Цайтунг" приносить у 153 ч. цікаві інформації про британські зусилля, щоб зеднати собі з одного боку жидів, із другого — арабів.

„З Алепа наспіла вістка, що голова сіоністів і „жидівської аґенції" Хаїм Вайцман запевнив Анґлію, що вона може рахувати на повну підтримку жидів у боротьбі проти держав оси, якщо зобовяжеться віддати їм цілу Палестину з південним Ливаном і дасть змогу жидам із Сирії, Іраку і Трансйорданії переселитися до тієї жидівської держави. Британський уряд прийняв цю пропозицію".

Але справа не така проста, бо Анґлія мусить рахуватися і з арабами, щоб не довести до нової хуртовини на Близькому Сході. Як подає шведська преса,

„у Лондоні знов говорять про створення союзу арабських держав; „Таймс" доказує, що сіоністи та їхні приятелі не мають причини виступати проти такого союзу. Анґлія — мовляв — вважає дальше жидівський „національний осідок" ідеалом і не резиґнує із нього, „але може лекше й певніше було б здійснити його на запіллі вільного, незалежного, просторого арабського союзу держав". На те жиди не підуть — очевидно, й араби не думають дати себе ошукати".

———o———

## ДАЛЬШИЙ ДОКАЗ ВОРОЖИХ НАМІРІВ МОСКВИ.

БЕРЛІН, 4. 7. — Большевики вже не всилі доповнити тих великих втрат, які вони потерпіли, особливо коли мова про повзи й гармати. Величезних недостач не можна допонити ані з тих матеріялів, що є на складі, ані з продукції совітського воєнного промислу. Німці тому могли знищити або захопити таку велику кількість большевицьких повзів найновішої будови, що всі ті боєві машини стояли в першій лінії на кордоні. Повзи є офензивною зброєю в повному значінні того слова, що свідчить про виразно аґресивні наміри большевиків.

———o———

## МАСОВІ МАСАКРИ В РИЗІ.

ШТОКГОЛЬМ, 4. 7. — Шведський щоденник „Афтонблядет" помістив звіт власного кореспондента п. з. „Масові розстріли на Лотві", в якому повідомляє, що радіовисильня в Ризі подала в неділю про численні розстріли на Лотві. Багато прізвищ тих „зрадників" відчитали в радіо, але не назвали їх злочинів. Опісля радіовисильня в Ризі заповіла кару смерти для всіх „зрадників" і тих осіб, що втримують звязок із німцями. Одночасно вона закликала подавати прізвища таких осіб.

## АНҐЛІЯ ПОМОЖЕ БОЛЬШЕВИКАМ... ПОРАДАМИ.

МАДРИД, 3. 7. — Як пише з Лондону відомий еспанський журналіст Ассія, Анґлія може помогти большевикам лише добрими радами й комісіями.

Розгром червоної армії наразить Анґлію на безпосередню небезпеку атаки.

———o———

Ф. Д. 5)

# Орда йде...

— Як я можу платити такі гроші, ласкава пані! — говорили їй. — Чи знаю я, що завтра буде?

— Те саме, що й сьогодні, — відповідала Клекоцька.

— Ну, так. Це ми знаємо, пані. Але чи буду я мати завтра те, що сьогодні купив? — доводили покупці.

Що можна було відповісти на це? Клекоцька спускала з ціни й продавала.

Марійка й Савчук набирали дрібні речі в коші й виносили продавати їх на ринок. Це було, як показав досвід, найдоцільніше: і більше цікавилися там річами, і дорожче платили за них.

— Любі мої! — говорила їм Клекоцька. — Ну, як би я сама тут без вас раду собі дала!

А вечорами, по 8-й, коли було заборонено показуватися на вулицях, усі сиділи при столі, читали „Вільну Україну", що почала виходити замість закритого „Діла", прислухувалися до кожного звуку й обговорювали справи.

Стояла тяжка, задушлива атмосфера навколо й у цій атмосфері треба було давати собі раду.

Савчук і Марійка приносили з міста й свіжі новини. Про те, що там і там відбулися такі-то мітинґи й збори, що там-то такого-то за щось арештували, що до Львова почали вертатися заточенці з Берези.

Пані Клекоцька, заперши віддих, слухала їх.

Люди з Берези розповідали про жахливі, просто нелюдські знущання над ними поляків, про розстріляних товаришів, про те, що їм довелося витерпіти. Але не було ні одного серед них, що тішився б свободою.

А чи не чули вони часом від когось, що з її чоловіком?

Марійка оповідала, що чула від когось, немов він бачив пана Клекоцького, але де й хто — нічого не можна було довідатися. Останнього разу бачили його з доктором Донцовим, але куди вони обидва поділися, цього ніхто не знав.

Клекоцька розпачала.

— Чи не втекли до німців часом?

— Це найрозумніше було б. Ага, ще одна новина: поляки перед тим,як мали піддати Львів, готувалися вирізати всіх українців у місті. Але не встигли: совєти ввійшли до Львова чотирьома годинами раніш, ніж їх сподівалися.

— Ну, і що ж! — сказала Клекоцька.— Не вирізали поляки, то тепер большевики винищать...

Але ось і продано все. Речі, що їх залишила собі Клекоцька, посклали на підводу, самі сіли на неї й виїхали до Винник.

Прощай, Львове! Завтра рано Марійка й Савчук рішуче постановили пускатися в мандрівку. На що чекати? Поїздів нема й не знати, чи пустять їх коли, час летить. Маси втікачів уже перейшли. Вертаються тепер тільки окремі їх ґрупи, з найдальших закутин краю. Натомість масами почали втікати із Львова й інших міст українці на німецький бік. Ну, просто таки масами. Повтікали посли, повтікали редактори, поети, письменники, повтікали лікарі й адвокати, тепер утікає молодь. Марійці й Савчукові треба також утікати.

*

— Ну, що, таки йдете? — сумно запитала Клекоцька, дивлячись, як Марійка й Савчук укладалися в дорогу. — То сідайте хоч та поснідайте на дорогу. Що? Та де ж це чувано, щоб іти в дорогу голодними! Ну, то хоч візьміть із собою ці канапки. Ах, Боже ти мій милостивий — беріть! Побачите — будете дякувати в дорозі. Ховайте добре, панно Марійко, гроші. Та не там! Сховайте сюди, — відверніться, пане Савчуче, на хвилинку!...

Усе готове. Кожна хвилинка дорога, треба вирушати. Шкода, велика шкода розставатися з добрими людьми, та що зробиш!

— Прощайте! — підійшла Марійка до Клекоцької. — Дуже вам дякую за все. Ніколи, скільки на світі житиму, не забуду вас, як про рідну маму згадуватиму.

Клекоцька міцно притулила Марійку до себе й гірко заплакала.

— Тільки не кажіть, серце, „прощайте"! — крізь сльози проговорила вона. — До побачення, люба моя! До скорого побачення... Як тільки доберетеся додому, зараз дайте мені знати якось. Чуєте? Візьміть цей хрестик на дорогу. Він уже раз рятував мене в житті, — вирятує й вас...

Підійшов до неї Савчук.

— Добрий ви хлопчина, пане Влодку, встигла придивитися до вас. Скромний, услужний, розумний... Дивіться-но мені — при-

# Сила й озброєння червоної армії

У мирному стані має червона армія 1,800.000 вояків, у воєнному — 10,000.000. Армія складається із 170 стрілецьких дивізій, 33½ кінних дивізій, 46 змоторизованих і панцирних бриґад — все те розділене між 13 воєнними областями.

Коли йде про поодинокі роди зброї, піхота обіймає 300 полків (по 2—3 курені), кіннота 128 полків, панцирні війська 28, легка артилерія 140, важка 35, залізничі війська 25, звязкові — 12 полків і 119 самостійних куренів, піонірські війська 100 куренів і 32 самостійних сотень.

Летунство не творить окремої складової частини червоної армії. Воно має 7.000 до 10.000 літаків першої лінії. 74 летунські фабрики мають продукувати річно 12.000 апаратів.

Літаки та інші машини зуживаються в червоній армії скоріше, ніж у якійнебудь іншій армії, з огляду на слабо вишколену й недбайливу обслугу.

Озброєння червоної армії несуцільне. Зокрема в артилерії є 36 різних типів гармат — російських, німецьких, французьких і англійських.

Транспортові засоби стоять, як відомо, на дуже низькому рівні. Мережа шляхів несуцільна; переривають якийсь важний шлях, можна спаралізувати звязок на великих просторах.

В останніх часах плянувало червоне командування піднести озброєння армії: відновити цілий артилерійський парк, доповнити панцирні війська легкими й середніми машинами, щоб зробити їх рухливішими, будувати скоріші літаки, приділити піхоті більше автоматичної зброї та протипанцирної артилерії.

Такі зміни вимагають чимало часу. Коли взяти під увагу, що укріплення на західньому кордоні мали були готові щойно в липні або серпні ц. р., треба припускати, що вибух війни заскочив червону армію перед закінченням плянованих змін.

—o—

# Чому Англія перекинула Вейвела з Африки до Індії

БЕРЛІН, 4. 7. Ще недавно тому цілий анґлійський світ захоплювався головним командантом військ в Африці та в східній Азії, ґен. Вейвелом, аж ненадійно на його місце приходить інший: дотеперішній командант анґлійських військ в Індіях ґен. Ушінлек.

Офіціяльно пояснюють цю зміну тим, немов би то Індії загрожені і треба способіного ґенерала, а саме такого, як Вайвел.

Та справа ясна. Індіям німецький похід ще не загрожує, лише треба було якогось вияснення, тоді, як у Лондоні звільнення Вейвела викликало не то здивування а пригноблення. Бо ж саме на Вейвела анґлійці покладали всю надію завдяки опінії самого уряду. Спершу сам уряд і преса поширили вістки, що Вейвел перетомлений, мусить після всіх тих невдач дещо відпочати і то відпочати в Лондоні. Про його усунення на цілковитий відпочинок знають добре поінформовані круги в Анкарі. Знають там також добре, яке на східніх фронтах положення, знають про ці невдачі Вейвела і про невдоволення з цього приводу в Анґлії. Це потверджує також лондонський кореспондент „Нью-Йорк Таймс-у". Він подає, що уступлення ґен. Вайвела це справжній удар для анґлійського загалу і удар для армії. Це свідчить найкраще про невдачі, які годі далі скривати, як закривати хоча би тим, що мовляв ґен. Вейвел переходить на ще відповідальніше становище.

## ЧІЛІЙСЬКИЙ КОНГРЕС ВІДКИНУВ ПРОЕКТ ЗМІНИ КОНСТИТУЦІЇ.

САНТЯГО ДЕ ЧІЛЕ, 3. 7. — Конґрес відкинув на пленарному засіданні проєкт реформи конституції, що обмежував права парляменту щодо диспонування публичним грошем, а поширював повновласті президента й уряду.

## ХТО ДОПОМІГ БИ БОЛЬШЕВИКАМ — РУЙНУВАВ БИ ЕВРОПУ.

Голос американського журналіста.

ШАНГАЙ, 4. 7. — Кореспондент американської пресової аґенції „Інтернешенел Нюс-Сервис" в Шангаю Віґан пише, що матеріяльна й духова поміч демократичного світу — Анґлії й Злучених Держав — для большевиків є безглузда й небезпечна. Злучені Держави підтримують цитаделю світової революції — комунізм і анархізм — проти капіталізму. Коли би Сталін переміг за допомогою Америки й Анґлії, тоді буруни комунізму залили би Европу від Уралу аж до берегів Портуґалії.

—o—

## НОВІ ПОДАТКИ НА АМЕРИКАНСЬКІ ЗБРОЄННЯ.

ВАШИНҐТОН, 4. 7. — Господарська комісія американської палати послів затвердила 24 нові податки, що їх предложать союзному конґресові.

Ті податки, подібно як 8 дальших проектованих, мають принести річно 3½ мілярди долярів, що будуть призначені на озброєння.

—o—

## ЗМІНИ У ФІНЛЯНДСЬКОМУ УРЯДІ.

ГЕЛЬСІНКІ, 4. 7. — Фінляндська преса подає, що на днях наступить реконструкція кабінету. Перодовсім увійде наново до уряду керманич соціялістів Таннер. Він відігравав важну ролю у переговорах з большевиками перед вибухом війни в грудні 1939 року, а після програної війни мусів під натиском Москви уступити зі становища міністра закордонних справ.

—o—

## ВИМІНА ДИПЛЬОМАТІВ МІЖ РИМОМ І МОСКВОЮ.

РИМ, 3. 7. — В найближчому часі італійський амбасадор покине Москву, совітський — Рим. Вони оба вже приготовані до дороги.

Японія боронитиме італійські інтереси в СССР, Швеція — совітські інтереси в Італії.

—o—

---

пильнуйте панну Марійку в дорозі! Пильнуйте, як брилянт.

— Припильную! — урочисто пообіцяв Савчук.

Взяли свої клунки на плечі, ще раз попрощалися, ще раз і нарешті вийшли з хати. Пішли не дорогою, а в обхід, городами. І ближче так, і... Навіщо в „товаришів" на очах бути, хоч і такі солодкі вони й хоч ростуть у них помаранчі із Сталінового наказу!

Довго було видно струнку постать пані Клекоцької у білій сукні, з хустиною коло заплаканих очей. Вона махала рукою Марійці, махала хустинкою, благословляла її дорогу знаком хреста. Але завернули з Винник на зелені знесінські луки — і не стало видно Клекоцької. Добра душа. Шляхетна жінка! Як рідну матір, полюбила її Марійка. Ось і чужа вам людина!

Ішли якийсь час мовчки, з сумом оглядаючись на Винники. Вийшли нарешті на польову доріжку, так, як і пояснював брат Клекоцької, і пішли нею в напрямі на жовківське передмістя.

Весело світило сонце, заливаючи теплом широку зелену низину під львівськими горбами, і було так гарно, так тихо, так незрушно-спокійно в природі, що зовсім не хотілося думати про те, що діялося навколо.

З лівого боку на зелених горбах стояв невеселий Львів. Чи доведеться ще коли побувати в ньому? Боже, такий коротенький час минув, чотири тижні всього, від початку цієї нещасної війни, а скільки за цей час різних змін зайшло, скільки пережилося!

Марійка вдивляється в зелені львівські горби й бачить купку сивих домів, серед яких була й камяниця, де вона жила. Так, так, це там, де оті вікна на сонці блищать! А он і те місце, звідки вона дивилася на ту колосальну пожежу запаленої німецькими бомбами знесінської рафінерії.

— А ви були тоді, Влодку, у Львові, як горіла знесінська рафінерія спірту? — спитала Марійка Савчука.

— Був.

— Страшне було видовище. Правда?

— Не мав часу придивлятися. Тієї ночі я в окопах на янівському передмісті з скорострілом у руках лежав. Цілісеньку ніч до світанку.

Тієї ночі він в окопах був!...

— І стріляли в німців? — запитала Марійка.

— Мусів був стріляти. Інша справа чи попадав. Стріляв так, щоб не попадати.

— А багато у вашому відділі українців було?

— Майже половина. Головним чином волиняки.

— І були забиті серед наших?

— Ого, ще скільки?

Марійка замовкає.

— Дивно це все! — глухо, про себе каже Марійка.

— Що дивно, панно Марійко? — запитав Савчук.

— Дивно на світі все робиться. Ви були на польських позиціях тієї ночі, я на протилежному кінці Львова, не знали ми навіть існування одно одного, а ось сьогодні йдемо поруч і навіть маємо одну спільну мету...

Савчук пильно подивився на Марійку.

— Ну, так... — сказав він. — Життя не має меж і окреслених шляхів, у житті все можливе, навіть те, що видається зовсім неможливе. Ось хоч би те, що сталось у цій війні...

Марійка мовчала.

Савчук швидко підхопив її під руку й допоміг зійти в рів, очевидно якийсь давній окоп іще з часів світової війни.

Підходили до західнього кінця Львова. Ні Юра, ні інших церков уже не було видно — старе місто лишилося далеко позаду. Прощай, любий Львове!...

У полі за містом копала бараболю селянка.

Савчук зупинився.

— Помагай, Боже ґаздине! Скажіть, з ласки своєї, як нам ближче вийти на жовківський гостинець — цією чи тамтою дорогою?

Ґаздиня перестала копати, випросталася і ближче підійшла до них.

— На Жовкву, питаєте? Підете цією дорогою, трохи далі, он за тими деревами, повернете наліво й вийдете просто на жовківський гостинець.

— Дякуємо вам. Зоставайтеся здорові.

— А ви ж куди? — тихо запитала ґаздиня, підходячи до них. — До Жовкви, чи далі?

Слово „далі" сказала вона зовсім тихо, хоч їх і не міг ніхто чути в полі.

— Нам далеко. Аж на Холмщину?

— І оце так, на піхоту? Боже, Боже мій, ідуть наші люди! Що вже їх перейшло сьогодні! Втікають. А на кого ж ви нас залишаєте?

І вона почала витирати краєчком запаски сльози на очах. (Кінець буде)

# НОВИНКИ

## КАЛЕНДАР

ЛИПЕНЬ.

4. Пятниця — мч. Юліяна.
5. Субота — смч. Евсевія, еп.

—

— ЗГОЛОШЕНИМ НА ГОСПОДАРСЬКО-АДМІНІСТРАТИВНИЙ КУРС подається до відома, що відкриття курсу в понеділок, 7. липня ц. р. в 17-ій год., при вул. Зеленій 18.

— ЧЛЕНІВ ЖІНОЧОЇ СЕКЦІЇ запрошуємо взяти участь у відкритті господарсько-адміністративного курсу. В програмі реферат о. д-ра Сопуляка: „Наші завдання в суспільній опіці" та продовження дискусії над рефератом м-р Рожанківської: „Жінка Східньої України".

— У МІНХЕНСЬКОМУ УНІВЕРСИТЕТІ відбулась 27. червня ц. р. промоція на доктора історії п. Григорія Прокопчука на основі наукової праці п. з. „Ді естеррайхіше Кірхенполітік ін дер Вест-україне". Новопромований доктор перебуває вже від 1936 р. у Мінхені, займався, крім студій, ще й громадянською працею, м. ін., є основником перших українських товариств, як УНО і Українське Студ. Т-во „Батурин". Він є перший доктор-українець у мінхенському університеті.

— КУРС МАШИНОПИСАННЯ. В підготовній акції, що її переводить тепер Жіноча Секція в Кракові, урухомлюється як черговий крок — курс машинопису. Вишкіл машиністок на німецьких машинах — це чергове дуже важне завдання. Буде ведений фаховою німецькою силою в вечірніх годинах. Час тривання: один місяць. З огляду на обмежену кількість машин число курсанток може бути невелике. Тому радимо зголошуватись скоро а лише таким, що не боїться труду й солідно хотять опанувати цей фах. Вписи приймає Жіноча Секція, вул. Зелена 18, між год. 15—18. 3х

## Оповістка

Прохаємо українців усіх ділянок звання, які бажали б у найближчому і майбутньому змінити місце праці, очевидно після полагодження всіх формальностей, щоб негайно повідомили Український Центральний Комітет, Краків, Зелена 26/12 (Украінішер Гавптаусшусс, Кракау, Ґрінештр. 26/12), подаючи про себе такі дані: 1. імя і прізвище; 2. місцевість, край і дата народження; 3. віроісповідання; 4. родинний стан; 5. фахова освіта (подрібна спеціяльність, назва і місце школи, час тривання студій, чи має диплом і який); 6. звання докладно подати, в яких установах, яких становищах, у яких роках працював); 7. теперішне заняття; 8. знання чужих мов (у якому ступні); 9. в якій ділянці по спеціяльности міг і хотів би працювати; 10. точна адреса (про кожноразову зміну прохаємо обовязково повідомити). Долучити слід обовязково дані про приналежність до якоїсь української громадської орґанізації, до вказівки про людей, які дану особу знають. Особи, які свого часу прислали дані про себе до УЦК — не потребують їх присилати, а тільки зголосити карткою свої побажання.

Закордонні часописи просимо передрукувати цю оповістку

ВІДДІЛ ПРАЦІ УЦК.

### НОВІ НІМЕЦЬКІ ПОШТОВІ МАРКИ.

БЕРЛІН, 4. 7. — Від 1 серпня будуть усі німецькі поштові марки мати погруддя канцлера Гітлера.

—o—

### БРИТІЙСЬКІ ЛІТАКИ НАД ЕСПАНІЄЮ. ПРОТЕСТ ЕСПАНСЬКОГО УРЯДУ.

МАДРИД, 4. 7. В Альхесірасі помітили, що британські літаки з Гібральтару переводять розвідчі лети над еспанською територією. Тому, що це трапляється часто, еспанський уряд вважає, що є це свідомим порушенням еспанської суверенности.

Коли один британський літак появився над еспанською територією, еспанська протилетунська артилерія стала обстрілювати його й прогнала. Тоді британська протилетунська артилерія з Ґібральтару отворила пальбу на еспанську батерію, яка відповіла стрілами.

Еспанський уряд зложив енерґійний протест.

—o—

# Німецька перемога на Сході пригнобила англійців

БЕРЛІН, 4. 7. — Масові совітські втрати в літаках і танках задивували цілий світ, а в Англії викликали важке пригноблення. Виявилося, що цей німецький похід проти большевиків, це похід літаків і танків. Ясно, що ці технічні сили звязані нерозлучно з високою вартістю німецького вояка. Тією зброєю розбиває німецький вояк величезні маси літаків і танків противника, що хоч має безліч цього технічного виряду, але не вміє ним орудувати. Англійці це знають. Тому не диво, що англійська преса взиває від двох днів: „Танків треба нам, за всяку ціну танків. Без тисячок танків Англія пропаде! В останньому році потребували ми літаків. Тепер потребуємо танків". Усі часописи розписуються дуже обширно на цю тему, накликуючи до будови якнайбільшої кількости тієї зброї, немовто би якоїсь небудь найденої ними найновішої зброї, в яку вірять як у чудо, що мало б їх вирятувати.

Вони кричать сьогодні на всі лади, що танки, саме тільки танки, їх скорість, їх трівкість, їх удари можуть одиноко проломлювати ворожі лінії. І диво, чому саме цей крик за танками повстав тепер, коли ж англійці бачили ці танки у німецьких походах на заході?

Причина в тому, — що на сході рішається тепер німецька виграна, що німецькі танки сунуть переможно вперед, завдяки тому, що вони в добрих руках, а непроглядні маси большевиків не вміють дати опору. Але анґлійські журналісти не знають хіба цієї реальної дійсности, що за одну ніч не накрутять продукції танків; на те треба багато попередніх підготов, великих практичних досвідів, а без цього навіть усі галасливі горлання англійських редакторів не поможуть. Треба довгого часу, а він уже для Англії прогаяний.

Цей крик має ще одну причину. Як знаємо, на днях англійський уряд покликав ненадійно Боверврука на міністра постачання. З цього приводу ціла преса заговорила про постачання зброї. Але якої? І тут дискусія роздвоїлася. Одні висловлються за тим, щоби віддати першенство літакам, інші танкам, вкінці треті, щоби ставити рівнорядно продукцію обох родів зброї. Аж тут приходять вістки, що на сході рішають наступи танків. І редактори підняли крик за танками. Та по правді, анґлійці, вже несилі надігнати ні одного ні другого. Їх доля вже припечатана.

—o—

# Заява голови хорватської держави

### Зміни в хорватському уряді.

ЗАГРЕБ, 3. 7. — Голова хорватської держави д-р Анте Павеліч виголосив промову, в якій обговорив консолідацію внутрішньої ситуації краю. Він заявив, що переворот відбувся здисципліновано. Тепер головним і найпильнішим завданням є нормалізація буденного життя та орґанізація адміністрації. Люди, що охоче приймають відповідальність, введуть у життя хорватські закони. Держава і рух Усташів близько співпрацюватимуть для добра народу, кожне у своїй ділянці. Ідеали союзницьких держав є рівночасно ідеалами Хорватії.

Після промови відбулася маніфестація вірности для голови держави.

Згідно із заповідженим законом про уряд Хорватії, переведено у вівторок деякі зміни в кабінеті: д-р Володимир Конак став міністром фінансів і шефом державного скарбу, Гільмія — міністром шляхів та публичних робіт, директор держ. директорії прохарчування Маріян Чіміч — міністром торговлі, д-р Думанічич — міністром хліборобства, дотеперішній міністр торговлі д-р Сушіч — міністром корпорацій, підполковник Краль — держ. секретарем шляхів, Цанкі — держ. секретарем хліборобства.

—o—

# Лондон і московська пропаґанда

МАДРИД, 4. 7. — Еспанська пресова аґенція приносить із Лондону дуже цікаві звідомлення свого кореспондента про большевицькі настрої до Німеччини й про радості з цього приводу в Англії. Цей кореспондент подає, між іншим:

„Англійський письменник Джон Скот, який виїхав на два дні перед вибухом війни з Москви, описує англійцям свою подорож транссибірською залізницею. На окрему увагу заслуговує згадка про сотні поїздів, що везли ще на тиждень перед війною із Сибіру безліч військ на захід. Вояки не знали, куди їх везуть, проте знали вже, що мають іти війною проти німців.

Лондон — пише далі еспанський кореспондент — просто ошоломлений радощами, коли оглядає совєтські фільми й бачить на них сотні тисяч ґрізно наставлених московських „штиків", а звуковий текст вияснює, що „ці хлопці вміють добре машерувати, а внедозві побачимо також, як вони вміють воювати". Англійські ґазети поміщують звідомлення про лінію Сталіна, що тягнеться від Петербурга аж до Одеси, якої ніхто не всилі здобути, бо це така твердиня, якої ніхто ще не збудував. Вона, мовляв, має цілі підземельні летовища, лапки на танки, а панцирні форти — це марка „Мажіно". Одночасно у повному розгарі радощів подається англійцям вістки про підкріплення анґлійської повітряної фльоти двадцятьма тисячами совітських літаків. Але — додає кореспондент — після большевицьких невдач мусів цей запал урядових чинників охолонути.

# Великий повітряний бій над Динабургом

### ПОГРОМ БОЛЬШЕВИЦЬКИХ БОМБОВИКІВ.

Над Динабургом дійшло до великого повітряного бою — найбільшого від вибуху війни зі СССР.

Німецька ескадра заняла большевицьке летовище під Динабургом вранці 27. червня, захопиюючи 30 літаків, готових до відлету.

30. червня большевики 8 разів атакували летовище на найновіших літаках, але німецькі мисливські машини розбивали за кожним разом важкі большевицькі ескадри; ані один совітський бомбовик не вернувся з тої виправи. Вже вранці нараховано 60 зістрілених большевицьких бомбовиків.

—o—

# Біля Тобруку відбито криваво напад анґлійців

БЕРЛІН, 4. 7. — Анґлійці пробували в ночі з 29. на 30. червня напасти біля Тобруку на німецькі позиції, висунені на схід. Та цей напад не вдався і анґлійці, втративши багато вбитих, відступили на свої давні позиції.

## ЖАХЛИВИЙ ПОГРОМ СОВІТСЬКОЇ АРМІЇ ПІД БІЛОСТОКОМ.

ГОЛОВНА КВАТИРА ВОЖДА, 4. 7. — Головне Командування Німецьких Збройних Сил подає: Щораз більше і більше награмаджується доказів про жахливу катастрофу большевицьких військ на схід від Білостоку, що вирішила перемогу в епохальному значінні. В совітських арміях, які були тут міцно замкнені, настав просто несамовитий хаос і паніка. Це ж була саме ця армія, яка мала вдарити клином, дістатися на німецькі зади, розбити їх, а вслід за тим запалити большевицький вогонь під цілу Европу. Треба буде ще довгих тижнів, щоби зібрати поза фронтом наших військ, які посуваються хоробро далі на схід, це величанське число полонених, воєнних матеріялів та іншої добичі. Наявним доказом величі цього бою, а також попередніх боїв на інших відтинках, це факт, — що від дня 22. червня до 1. липня здобуто, або знищено 5774 панцирних возів, 2.330 гармат, 4 панцирні поїзди і просто безмежні кількості кулеметів та ручних крісів. У тому самому часі стратила совітська летунська армія 4.725 літаків, з них 1.892 впало в повітряних боях, 112 вістрілили протилетунські гармати, а 3221 знищено на землі. Досі нараховано понад 160.000 полонених. Через завзяту оборону і опір, який ставлять совітські війська, та спроби видобитися зпід німецького перстеня криваві втрати ворога багатократно перевищують число полонених. Наші втрати у цілості мінімальні.

—o—

## БУДУТЬ НИЩИТИ ЗАСІВИ?!

АНКАРА, 4. 7. — Совітський виділ для оборони краю мав, — як подають із Москви — видати наказ до населення, щоби всюди приготовлено вогневі сторожі, які палитимуть зібране з піль добро.

—o—



## УЖЕ ПЕРЕНЕСЛИСЯ З КИЄВА ДО ХАРКОВА.

АНКАРА, 4. 7. — До Анкари наспіли вістки, що українсько-большевицький уряд перенісся з Киева до Харкова.

## ЗНОВУ АНГЛІЙСЬКА НЕВДАЧА.

БЕРЛІН, 4. 7. — У середу пополудні вилетіли англійські боєві літаки під охороною стежних літаків на побережжя каналу Ля Манш, але втікли зараз після втрати 15 літаків у повітряних боях і 2, що були зістрілені протилетунською артилерією. У часі погоні за втікачами вдалося зістрілити ще два, так що разом 19 англійських літаків пропало. Німці не втратили ні одного літака.

## ЯПОНІЯ ГОТОВА.

**Важні постанови японського уряду.**

ТОКІО, 4. 7. — В середу відбулася в Токіо, під проводом цісаря, кабінетова нарада в приявні шефів військових генеральних штабів. Вирішено дуже важні постанови, що відносяться до заграничної політики.

Опісля премієр кн. Коноє виголосив у радіо до народу промову, в якій підкреслив, що Японія, знаючи свої сили, піде далі витиченими шляхами. Японський міністер закордонних справ Матсуока закликав нарід бути готовим до великих діл, підкреслюючи при тому, що Японія слідкує із найбільшою увагою за подіями. Він звернувся також із зазивом до народу — виконати якслід свої національні обовязки на поклик цісаря.

## ПРОВІДНИК ХОРВАТСЬКОЇ ДЕРЖАВИ ЗАКЛИКАЄ ДО БОРОТЬБИ З БОЛЬШЕВИЗМОМ.

ЗАГРЕБ, 4. 7. — Провідник хорватської держави д-р Павеліч видав 2. 7. відозву, яка закликає хорватських добровольців до боротьби проти большевизму. У тій відозві між іншим читаємо таке: „Хорвати! Вкрита славою німецька армія боронить Европу перед жидівсько-большевицьким варварством, яке змагає до того, щоби **поневолити всі народи і щоби їм накинути своє знищення.** У тих важливих хвилинах, що матимуть величезні наслідки, хорватський нарід не може обмежитися до ролі пасивного глядача. Його найгарячіше бажання — взяти участь у тій боротьбі, якої метою є знищення **найбільшого ворога людства,** тимбільше, що в переддень нашого визволення московські гнобителі підписали союз із білгородською клікою. З того приводу я рішився дозволити створити добровольчий виділ, котрий боровся би рамя об рамя із славною німецькою армією проти спільного ворога.

## БІЛЯ МАДЯРСЬКОЇ ГРАНИЦІ ВЖЕ НЕМА БОЛЬШЕВИКІВ.

БУДАПЕШТ, 4. 7. — Шеф мадярського генерального штабу повідомляє, що мадярські війська, які співділають з німецькою армією, продовжують свій похід. У ранніх годинах 1. 7-го мадяри почали наступати також на східній частині совітської границі. Тепер вже не має на мадярському пограниччі ніяких червоних військ. Мадярське летунство успішно підтримувало дії сухопутних військ. Внаслідок мадярських атак ворог відступив і зайняв нові становища. Совітські летуни переводили над Мадярщиною тільки стежні лети. У вівторок не було бомбових атак.

## Посмертна згадка

### † О. ОЛЕКСАНДЕР БУЧАЦЬКИЙ.

До нас дійшла спізнена вістка про ненадійну смерть **о. Олександра Бучацького,** який помер у Львові у 54-му році життя ще 22. грудня 1940 р., простудившись на похороні одного із львівських священиків. О. Олександер Бучацький, уродженець та енергійний діяч Сяніччини — був катехитом народніх шкіл у Львові, основником Ремісничо-Промислової Бурси у Львові та діяльним членом багатьох українських товариств у Львові. Покійний осиротив дружину й четверо дітей, які гірко бідують. — В. Й. П.!

## ТИЖНЕВИК ДЛЯ ПОЛОНЕНИХ УКРАЇНЦІВ.

БЕРЛІН. Заходом компетентних чинників появиться на днях **перше число українського тижневика для полонених українців, вояків і командантів з червоної армії.** Часопис виходитиме в Берліні під українською редакцією і матиме виключне право інформування полонених українців про події та новий світ, в якому вони опинилися, щасливо залишивши за собою пекло совітського ладу і комунізму. Крім тижневика, відповідні німецькі кола передбачують видавання для наших полонених всесторонніх інформаційних брошур у матірній мові. У звязку зі статтею „Краківських Вістей" (ч. 139), де вказувалося на потребу такої акції з боку громадянства, ми уповноважені повідомити, що покищо всяку цього роду просвітньо-інформаційну діяльність між українськими полоненими зі східнього фронту, компетентні чинники застерігають виключно для себе. **КТВ.**

## ІТАЛІЙСЬКА АТАКА НА КИПР.

РИМ, 4. 7. — **Головне Командування Італійської Армії подає:**

Італійські бомбовики заатакували летунську базу на Кипрі.

У північній Африці летунство держав осі вдатно бомбардувало становища, склади та протилетунські батерії в Тобруці і спричинило багато пожеж і вибухів. Одночасно італійське летунство бомбардувало летунські бази на схід від Марса Матрук.

Ворожі літаки перевели декілька нальотів на деякі місця в Киренайці.

У східній Африці зміцнені артилерійські дії на фронті Вал Чефит у Гонзарі.

Великі дощі спинюють боєві дії в районі Галля і Сідамо.

—o—




ЦІНА ОГОЛОШЕНЬ: Ціла сторінка 600 зол., пів сторінки 320 зол., 1/4 сторінки 180 зол., 1/8 сторінки 150 зол., 1/12 сторінки 80 зол.
МЕНШІ ОГОЛОШЕННЯ: 1 міліметер ширини 1 шпальти (або його місце) 1 зол. — В тексті 100% дорожче, на першій сторінці 200% дорожче.
ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ: 30 сотиків за слово, найменше 3 зол. Для шукаючих праці 15 сот. за слово. Матримоніяльні по 50 сот. за слово.
КНИЖКИ: Всі книжки нашого видавництва продають книгарні й адміністрація видавництва. Хто хоче замовити книжки просто на свою адресу, — повинен наперед прислати належитість і на пересилку, а тоді вишлемо бажані книжки.

ПЕРЕДПЛАТА „Кр. В.": *Передплату треба висилати згори. Передплата однакова в краю й закордоном.* Часопису на кредит не можемо висилати. При зміні адреси треба все подавати попередню адресу.

ВИСИЛКА ГРОШЕЙ: Гроші на передплату з Генерального Губернаторства треба посилати переказами або чеками нашого видавництва Sch A Warschau Nr. 3.812. З Німеччини чеками нашого видавництва на Postscheckkonto Berlin № 68085.
З Протекторату: чеками „Українського Видавництва" Postsparkasse Prag 78.513. — Із Словаччини чеками Tatra banka, filialka v Bratislave, Bratislava, № 5015 на р-к Ukrainske Nakladatelstvo v Krakove. — Курс 1 нім. марки 2 зол., 1 чеської кор. 0.20 зол., 1 словацької кор. 0.20 зол.
При висилці грошей все треба подати на що призначені гроші. Звертаємо увагу: подавати чітку і докладну адресу.

За Редакцію відповідає начальний редактор М. Хомяк у Кракові. Видає „Українське Видавництво", Краків, вул. Райхсштрассе 34, II. Тел. 250-39.
З друкарні „Нова Друкарня Денникова" під наказною управою, Краків, вул. Ожешкової 7, тел. 102-79.
Verantwortlich für den Gesamtinhalt und Anzeigenteil: Hauptschriftleiter M. Chomiak, Krakau. Verlag: „Ukrainischer Verlag" G. m. b. H. Krakau, Reichsstrasse 34. Fernspr. 250-39. — Druck: „Neue Zeitungsdruckerei". Kommissarische Verwaltung, Krakau, Orzeszkowagasse 7, Fernsprecher 102-79